

- Или сиромахъ безъ завивкж,
20 Чрѣсла-та му ако ^и не сж мя благословили,
И не ся е стоплилъ съ вѣнч-тж отъ ов-
цы-тѣ ми;
- 21 Ако съмъ подигнѣлъ ржк-тж си ^и вързъ
сираче-то,
Като гледахъ че имамъ помошь въ пор-
тж-тх,
- 22 То да падне мышца-та ми отъ рамо-то,
И ржка-та ми отъ лакъть-ть да ся строши!
- 23 Защото ^и потыбель-та отъ Бога бѣ за ме-
не ужасъ,
И прѣдъ негово-то величіе не можахъ
утрпѣ.
- 24 ^и Ако съмъ турилъ надежд-тж си въ
злато,
Или съмъ рекль на чисто-то злато: *Ты
самъ мое упование;*
- 25 ^и Ако съмъ ся развеселилъ, защото бо-
гатство-то ми бѣ голѣмо,
И защото е намѣрила ржка-та ми изо-
билие,
- 26 ^о Ако съмъ гледалъ сълнце-то когато из-
грѣва,
Или луна-тж когато ходи въ свѣтлость-
тж *съ;*
- 27 И ся е потеглило тайно сърдце-то ми,
Или съмъ цѣлуваль съ уста-та си ржк-
тж си,
- 28 И това бѣ было ^и съгрѣщеніе за осужданіе
отъ сѫдіїхъ-тж;
Защото быхъ ся отрекль отъ Бога Вы-
шняго.
- 29 ^и Ако съмъ ся зарадуваль за погибуваніе-
то на ненавидящій-ть мя,
Или ми е станжало драго когато го сна-
мѣри зло:
- 30 (^и Не съмъ оставилъ даже ни уста-та си
да съгрѣшать,
Въ това дѣто да искашъ животъ-ть му
съ клѣтвж),
- 31 Ако человѣци-тѣ отъ кѣщ-тж ми не
сж рекли:
Кой ще покаже ненасытеный-ть отъ за-
клани-тѣ му меса?
- 32 ^и (Чужденецъ-тѣ не ищуваше вѣнъ:
у Отваряхъ врата-та си на пѣтика.)
- 33 Ако съмъ покрылъ прѣстѣплени-та си
^и както Адамъ,
И съмъ скрылъ беззаконіе-то си въ па-
зухъ-тж си:
- 34 Тогазъ да ^и ся убоіжъ отъ голѣмо мно-
жество,
И да мя растрепери прѣзрѣніе-то на до-
мородія-та,
Та да мѣлкій, и да не излѣзж изъ вра-
та-та!

- 35 О, ^и да имаше иѣкой да мя слуша!
Ето, желаніе-то ми е, ^и Всесилный да ми
отговаряше,
И съперникъ-тѣ ми да пишеше книжъ:
- 36 Ето на рамо щѣхъ да іж носіжъ:
За вѣнецъ щѣхъ да іж привържъ върху
себе си.
- 37 Щѣхъ да му явіжъ число-то на стѣпкы-
тѣ си:
Като князъ щѣхъ да приближж при него.
- 38 Ако выка нива-та ми противъ мене,
И плачатъ бразды-тѣ ѹ купно.
- 39 ^и Ако съмъ изѣль плодъ-ть ѹ безъ платжъ,
^и Или съмъ извадилъ душж-тж на стопа-
ны-тѣ ѹ,
- 40 То ^и да прорастѣтъ тѣрніе вмѣсто жито,
И вмѣсто ечимыкъ плевели.
Свѣршихъ ся слова-та на Іова.

ГЛАВА 32.

- 1 И трима-та тѣзи человѣци прѣстанжж
да отговарятъ Іову, защото бѣше ^и правед-
енья прѣдъ очи-тѣ си.
- 2 Тогазъ ся распали гнѣвъ-тѣ на Еліу,
сынъ-тѣ на Варахила ^и Вузецъ-тѣ, отъ
родѣ-тѣ на Арама: распали ся гнѣвъ-тѣ
му противъ Іова, защото оправдаваше се-
бе си повече неже Бога. Распали ся
гнѣвъ-тѣ му и противъ трима-та ми прѣ-
тели, защото безъ да намѣрять отвѣтъ,
4 осудихъ Іова. А Еліу очакуваше да го-
вори Іовъ ^и тѣ, защото бѣхъ по стари
5 отъ него; Но когато Еліу видѣ че нѣма-
ше отвѣтъ въ уста-та на трима-та мѣ-
жие, распали ся гнѣвъ-тѣ му. И отговори
Еліу сынъ-тѣ на Варахила Вузецъ-тѣ и
рече:

Азъ съмъ младъ на вѣрастъ, а ^и вы
стари:

- За това ся посвѣнихъ,
И убоихъ ся да ви явіжъ което знаїжъ.
- 7 Азъ рѣкохъ: Дни-тѣ да говорятъ,
И много-то години да учать мудростъ;
- 8 Но има духъ въ человѣка:
И ^и вѣдѣновеніе-то на Всесилный-тѣ го
вразумявя.

- 9 ^и Не сж ^и смили мудри само по голѣми-тѣ:
Нито само старци-тѣ разумѣватъ сѫдъ.
- 10 За това рѣкохъ: Слушайте мя:
Да явіжъ и азъ което знаїжъ.
- 11 Ето, чакахъ ви да говорите;
Слушахъ доказванія-та ви,
Додѣ испытате думы-тѣ.
- 12 И прѣпѣдахъ ви,
И ето, никой отъ васъ не можѣ да обли-
чи Іова,

ⁱ Виж. Втор. 24; 13.

^к Их. 22; 9.

^и Иса. 13; 6. Іоих. 1; 15.

^и Мар. 10; 24. 1 Тим. 6; 17.

^и Псал. 62; 10. Прит. 11; 28.

^о Втор. 4; 19. 11; 16. 17; 3.

^и Іез. 8; 16.

^и Ст. 11.

^и Прит. 17; 5.

^и съ Мат. 5; 44. Рим. 12; 14.

^и Быт. 19; 2, 3. Смд. 19; 20.

^и 21. Рим. 12; 13. Евр. 13; 2.

^и 1 Пет. 4; 9.

^и Быт. 3; 8, 12. Прит. 28; 13.

^и Осія 6; 7.

^и Их. 28; 2.

^и Гл. 33; 6.

^и Гл. 13; 22.

^и Иак. 5; 4.

^и 3 Цар. 21; 19.

^и Быт. 3; 18.

—

^и Гл. 33; 9.

^и Быт. 22; 21.

^и Гл. 15; 10.

^и 3 Цар. 3; 12. 4; 29. Гл.

^и 35; 11. 38; 36. Прит. 2; 6.

^и Екк. 2; 26. Дан. 1; 17. 2;

^и 21. Мат. 11; 25. Иак. 1; 5.

^и 1 Кор. 1; 26.